

ارزیابی ریسک با استفاده از روش FMEA مبتنی بر اصول تصمیم‌گیری چند معیاره (MCDM)، منطق فازی و تئوری خاکستری - مطالعه موردی جرثقیل‌های سقفی

محسن امیدوار^{۱*}، فرشته نیرومند^۲

omidvar@razi.tums.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۱۱/۱۶

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۳/۲۴

چکیده

مقدمه: روش FMEA یکی از روش‌های پر کاربرد در ارزیابی و اولویت بندی ریسک می‌باشد؛ لیکن به چندین دلیل، کاربرد آن در عمل دچار محدودیت می‌باشد. این مطالعه با هدف حذف این محدودیت‌ها، با استفاده از اصول منطق فازی و تئوری خاکستری در قالب اعداد Z و روش تصویر خاکستری (GRP) انجام شد.

روش کار: مطالعه حاضر از نوع تحلیلی-مقطعی بوده که به منظور اولویت بندی ریسک‌های جرثقیل سقفی انجام گردید. ابتدا یک تیم FMEA متشکل از ۴ متخصص تشکیل گردید. سپس، نظرات تیم در قالب اعداد Z جمع‌آوری شده و وزن هر یک از ریسک فاکتورها (D و O، S) با استفاده از روش فازی AHP تعیین شد. در نهایت، حالت‌های شکست با استفاده از روش GRP اولویت‌بندی گردیدند.

یافته‌ها: از ۱۳ مورد حالت شکست شناسایی شده، روش FMEA سنتی به ۷ مورد، اولویت یکسان داده و در نتیجه ۹ سطح ریسک تعیین شد. اما در روش پیشنهادی، محدودیت‌های FMEA حذف شده و در نتیجه ۱۳ اولویت به حالت‌های شکست اختصاص یافت.

نتیجه‌گیری: روش ارایه شده با اتکاب به روش‌های AHP فازی، اعداد Z و GRP به ترتیب مشکل یکسان بودن وزن‌های مربوط به ریسک فاکتورها، عدم قطعیت موجود در داده‌ها (نظرات متخصصین) و اولویت بندی حالت‌های شکست را حذف نموده و نسبت به روش FMEA سنتی از توانایی بالاتری در اولویت بندی ریسک‌ها برخوردار می‌باشد.

== **کلمات کلیدی:** FMEA، عدد Z، روش AHP، روش GRP، منطق فازی

۱- دکتری، گروه مهندسی بهداشت حرفه‌ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران
۲- کارشناسی ارشد، محیط زیست، گرایش کنترل آلاینده‌ها، دانشگاه جامع علمی کاربردی، تهران، ایران

مقدمه

طی سالیان اخیر، روش‌های مختلفی برای ارزیابی ریسک توسعه یافته اند. یکی از این روش‌ها، شیوه حالت‌های شکست و تجزیه و تحلیل پیامد (FMEA) می‌باشد. این روش اولین بار، برای تجزیه و تحلیل سیستماتیک حالت‌های شکست و پیامدهای متعاقب آن‌ها در محصولات نظامی، به ویژه در صنعت هوانوردی مورد استفاده قرار گرفت (۱). مهم‌ترین هدف کاربرد روش FMEA، شناسایی حالت‌های شکست بالقوه در اجزای سیستم، تعیین علل، ارزیابی اثرات آن‌ها بر روی عملکرد سیستم و نهایتاً تعیین راه‌هایی است که بتوان شانس وقوع و پیامدها را کاهش و قابلیت تشخیص حالت‌های شکست را افزایش داد (۲). در روش سنتی (متداول) FMEA، از عدد اولویت ریسک (RPN) برای محاسبه ریسک حالات مختلف شکست سیستم استفاده می‌شود که خود RPN حاصل ضرب سه ریسک فاکتور احتمال وقوع (O)، شدت پیامد (S) و قابلیت تشخیص (D) می‌باشد (۳). بدیهی است هر چه مقدار RPN بالاتر باشد، میزان ریسک مرتبط با حالت شکست مد نظر نیز بیشتر می‌گردد. هدف از محاسبه RPN اولویت بندی حالت‌های شکست می‌باشد. علیرغم کاربرد وسیع، روش FMEA دارای نقص‌های عمده ای می‌باشد که کاربرد این روش را به خصوص زمانی که این روش به منظور آنالیز بحرانیات در محاسبه RPNs استفاده شود، محدود می‌کند. از جمله محدودیت‌های FMEA سنتی را می‌توان به صورت زیر بیان نمود:

۱- اهمیت نسبی پارامترهای O، S و D در محاسبه RPN منظور نشده و وزن آن‌ها یکسان در نظر گرفته می‌شود. این در حالی است که در کاربردهای واقعی، این موضوع می‌تواند محدودیت

ایجاد کند (۴).

۲- ترکیب ریسک فاکتورهای مختلف می‌تواند منجر به RPN های یکسان شود، در حالی که ماهیت ریسک‌های ایجاد شده متفاوت می‌باشد (۵).

۳- تعیین دقیق ریسک فاکتورها (S، O، و D) اغلب مشکل می‌باشد. اعضای تیم FMEA ممکن است برای ریسک فاکتورهای مشابه، ارزیابی‌های متفاوتی داشته باشند که برخی از آن‌ها ممکن است غیر دقیق، نامطمئن و ناقص باشند که به دلیل محدودیت زمانی، فقدان تجربه و داده‌های کافی ایجاد می‌شوند (۶).

۴- فرمول محاسباتی RPN مورد تردید بوده و دارای یک بنیه علمی قوی نمی‌باشد. به عبارتی دیگر، منطق خاصی در مورد علت ضرب نمودن O، S و D برای محاسبه RPN وجود ندارد (۶، ۷).

۵- ریسک فاکتورهای O، S و D بر اساس مقیاس‌های ترتیبی گسسته ارزیابی می‌شوند. این در حالی است که استفاده از عملیات ضرب برای مقیاس‌های ترتیبی بی معنی می‌باشد. بنابراین نتایج به دست آمده، نه تنها بی معنی، بلکه گمراه کننده نیز می‌باشند (۸).

۶- RPN های به دست آمده پیوسته نبوده و دارای فواصل خالی زیادی در مقیاس ۱ تا ۱۰۰۰ می‌باشند. علاوه بر این، میزان توزیع آن‌ها در قسمت‌های پایینی مقیاس ۱ تا ۱۰۰۰ شدیدتر می‌باشد. این موضوع می‌تواند باعث ایجاد مشکل در تفسیر نمودن اختلاف‌های بین RPN های متفاوت گردد (۶).

۷- FMEA یک روش ارزیابی ریسک گروهی می‌باشد که تنها بر پایه نظرات شخصی یک نفر ارزیابی نمی‌شود. بنابراین گزارش استخراج مقدار واقعی هر یک از ریسک فاکتورها بر اساس نظر

گروهی مشکل می‌باشد (۹).

به منظور حل محدودیت‌های فوق‌الذکر، روش‌های مختلف ارزیابی نظیر روش اولویت بندی بر اساس شباهت به راه حل ایده‌آل (TOPSIS)، تجزیه و تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP)، تجزیه و تحلیل پوششی داده‌ها (DEA)، روش آزمایشگاه سنجش و آزمون تصمیم‌گیری (DEMATEL) و روش‌های ترکیبی بر اساس FMEA در مقالات مختلف گزارش شده‌اند. Braglia، و همکاران از روش فازی تاپسیس برای رتبه‌بندی حالت‌های شکست استفاده نمودند. در این مطالعه، حالت‌های شکست به عنوان گزینه‌های مورد ارزیابی و ریسک فاکتورها به عنوان معیار انتخاب گردیدند. حالت‌های شکست بر اساس اندازه‌گیری فاصله اقلیدسی یک حالت شکست از هدف ایده‌آل اندازه‌گیری می‌شوند (۱۰). Sun و Chang از روش DEA به منظور بهبود ارزیابی روش FMEA بهره‌گرفتند، لیکن در این مدل از اعداد قطعی برای درجه بندی ریسک فاکتورها (بین ۱ تا ۱۰) استفاده شده است که یک محدودیت این روش می‌باشد (۱۱). هم‌چنین Liu و همکاران با استفاده از روش VIKOR، به اولویت بندی حالت‌های شکست اقدام نمودند. در واقع روش VIKOR اولویت بندی توافقی بین حالت‌های شکست را پیشنهاد می‌دهد (۶).

هر چند که روش‌های مختلفی جهت ارزیابی ریسک با استفاده از FMEA توسعه یافته‌اند، لیکن این واقعیت وجود دارد که نظرات هر یک از اعضای تیم FMEA با توجه به نوع تخصص و مهارت و پیشینه ذهنی، انواع مختلفی از عدم قطعیتها نظیر غیر دقیق بودن، مبهم بودن و نا کامل بودن نظرات در ارزیابی‌های ذهنی و کیفی افراد تیم وارد می‌شود. لذا یک نکته مهم در استفاده از FMEA، حل کردن

مشکل انواع مختلف عدم قطعیتها در ارزیابی حالت‌های خطا در مقابل ریسک فاکتورها می‌باشد. به همین جهت در این مطالعه، از عدد Z جهت حل این مشکل استفاده گردید. مفهوم عدد Z که توسط پروفیسور زاده معرفی شد، مفهوم مناسب تری نسبت به اعداد فازی معمولی برای بیان اطلاعات دنیای واقعی می‌باشد. عدد Z یک زوج مرتب از اعداد فازی A و B می‌باشد که به صورت $Z = (A, B)$ بیان می‌شود. A (بخش محدودیت) یک تخمین تقریبی از مقدار X و B (بخش قابلیت اطمینان) و یک تخمین تقریبی از عدم قطعیت A می‌باشد. به عنوان مثال در صورتی که نظر یکی از اعضای تیم FMEA در مورد پیامد یکی از حالت‌های شکست "خیلی زیاد" باشد، اما در مورد میزان اطمینان به نظر خود تردید داشته باشد و میزان اطمینان در مورد آن را "تا حدودی قطعی" بداند، می‌توان آن را به صورت ("تا حدودی قطعی"، "خیلی زیاد") $=Z$ نشان داده و از روابط مربوطه به منظور کمی سازی نظر وی استفاده نمود (۱۲).

از آنجایی که در FMEA، اهمیت همه معیارها (ریسک فاکتورها) یکسان نمی‌باشد، لذا در این مطالعه از روش فرآیند تحلیل سلسله‌مراتبی فازی FAHP برای تعیین وزن معیارها (S, O) و استفاده شد. AHP یکی از معروفترین فنون تصمیم‌گیری چند معیاره (MCDM) است که اولین بار توسط توماس ال. ساعتی، در دهه ۱۹۷۰ ابداع گردید. AHP، منعکس کننده رفتار طبیعی و تفکر انسانی است. این روش، هنگامی که عمل تصمیم‌گیری با چند گزینه و معیار تصمیم‌گیری روبه‌روست، می‌تواند استفاده گردد. معیارهای مطرح شده می‌تواند کمی و کیفی باشند. اساس این روش تصمیم‌گیری بر مقایسات زوجی نهفته

GRA از شیوه GRP جهت اولویت‌بندی ریسک‌ها استفاده شد.

با توجه به مطالب فوق می‌توان هدف از این مطالعه را معرفی روشی به منظور ارزیابی ریسک بر مبنای روش FMEA در شرایط عدم قطعیت، در محیط فازی و خاکستری بیان نمود. به منظور نشان دادن کاربردی بودن روش ارایه شده، در این مطالعه از روش پیشنهادی جهت ارزیابی ریسک جرتقیل سقفی استفاده شد.

روش کار

این مطالعه از نوع مقطعی- تحلیلی بوده که جهت ارزیابی ریسک جرتقیل‌های سقفی بر مبنای روش FMEA در فضای فازی و خاکستری صورت گرفت. فرایند ارزیابی ریسک بر پایه روش پیشنهادی به شرح زیر می‌باشد:

۱. تشکیل تیم ارزیابی و شناسایی حالت‌های شکست

در این تحقیق، جامعه آماری شامل متخصصین شاغل در فرآیند بود و به علت غیر تصادفی بودن انتخاب متخصصین، افراد مورد نظر به صورت غیر موردی و براساس تخصص و شرایط تعریف شده از متخصص (خبره) در این تحقیق و مطالعات قبلی در این حوزه انتخاب شدند (۱۶-۱۸). بر اساس توصیه‌های موجود در Dyadem (۱۶)، تعداد مطلوب افراد تیم FMEA بین ۴ تا ۶ نفر می‌باشد. ملاک اصلی انتخاب خبره در این تحقیق سابقه کار (سابقه کار بیش از ۱۰ سال) و آشنایی با مفهوم ایمنی و ارزیابی ریسک می‌باشد، که بر این اساس چهار نفر از افراد فعال در فرآیند شامل یک کارشناس مکانیک، یک کارشناس مواد،

است. تصمیم‌گیرنده با فراهم ساختن درخت سلسله مراتب تصمیم‌گیری کار تحلیل را شروع می‌کند (۱۳).

یکی دیگر از مشکلات در زمینه ارزیابی ریسک، اطلاعات کم و ناقص می‌باشد. تئوری خاکستری که توسط دنگ مطرح گردید (۱۴)، یک ابزار ریاضیاتی مفید در برخورد با سیستم‌های حاوی اطلاعات ضعیف، ناقص و غیرقطعی می‌باشد. تجزیه و تحلیل ارتباط خاکستری (GRA) نوعی آنالیز کمی جهت ارزیابی متغیرهای موجود در یک مدل می‌باشد که می‌تواند ویژگی‌های مختلف یک مدل با مقادیر و واحدهای اندازه‌گیری فیزیکی متفاوت را پردازش نماید. GRA، اختلاف نسبت بین یک توالی مرجع و هر گونه توالی مقایسه‌ای را تعیین می‌کند. بنابراین با استفاده از GRA می‌توان متغیرهای مختلف را رتبه‌بندی نمود. با توجه به این ویژگی‌ها می‌توان از GRA جهت رتبه‌بندی حالت‌های نقص در FMEA استفاده نمود (۹، ۱۰). روش تصویر ارتباط خاکستری (GRP) که بر اساس GRA و تصویر برداری، پایه‌گذاری شده است، به عنوان یکی از شاخه‌های تئوری ارتباط خاکستری، یکی از ابزارهای مفید جهت آنالیز ارتباط بین توالی‌های با اطلاعات خاکستری بوده و در بسیاری از حوزه‌های علمی کاربرد پیدا کرده است (۵، ۱۵). اما تلاش‌ها جهت ارزیابی ریسک حالت‌های شکست استفاده از این روش محدود می‌باشد. علاوه بر این روش GRA مورد استفاده جهت ارزیابی در FMEA، بر مبنای یک نقطه مرجع می‌باشد (گزینه ایده آل) در حالی که باید نسبت به دو نقطه مرجع (گزینه ایده آل مثبت و منفی) ارزیابی شوند (یکی برای معیارهای مثبت (D) و دیگری برای معیارهای منفی (O_S)) (۵). به همین دلیل در این مطالعه، به جای روش

جدول ۱. متغیرهای مورد استفاده جهت وزن دهی تیم ارزیابی

متغیر	طبقه بندی	امتیاز
عنوان شغلی	سطح عالی آکادمیک (پروفسور)	۵
	سطح متوسط آکادمیک (استادیار)	۴
	مهندس	۳
	تکنسین	۲
	اپراتور (کارگر)	۱
تجربه (سال)	≥ 30	۵
	۳۰-۲۰	۴
	۲۰-۱۰	۳
	۱۰-۵	۲
	≤ 5	۱
سطح تحصیلات	دکتر	۵
	کارشناس ارشد	۴
	کارشناس	۳
	دیپلم	۲
	دبیرستان	۱
سن (سال)	$50 <$	۴
	۵۰-۴۰	۳
	۴۰-۳۰	۲
	$30 >$	۱

یک کارشناس ایمنی و یک اپراتور انتخاب شدند (۱۷). کارشناس مکانیک و مواد (متالوژی) در مورد علل نقص اجزای جرثقیل، اطلاعات تخصصی را ارائه داد، کارشناس ایمنی این اطلاعات را مورد تجزیه و تحلیل قرار داد و از نظر اپراتور، با توجه به تجربه کاری وی در زمینه حوادث اتفادق افتاده در محیط کار استفاده شد. سپس اعضای تیم، ۱۳ حالت شکست در مورد جرثقیل مورد ارزیابی را شناسایی نموده و علل و پیامد هر یک را تعیین کردند. به علت غیر همگن بودن افراد خبره در این تحقیق، چهار شاخص عنوان شغلی، تجربه، مدرک تحصیلی و سن، به عنوان متغیر وزن افراد خبره در ارزیابی دخیل گردیده (۱۸-۲۲) و به هر یک از این افراد یک وزن اختصاص یافت (جدول ۱).
مشخصات افراد تیم ارزیابی در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲. مشخصات متخصصین تیم ارزیابی ریسک

متخصص	عنوان شغلی	تجربه (سال)	سطح تحصیلات	سن
E1	مهندس مکانیک	۱۲	فوق لیسانس	۳۶
E2	مهندس متالوژی	۱۶	فوق لیسانس	۳۸
E3	مهندس ایمنی	۱۱	لیسانس	۳۳
E4	اپراتور	۲۲	دیپلم	۴۵

۲. تعیین مقیاس ارزیابی ریسک فاکتورها برای روش سنتی
از آنجایی که هدف این مطالعه نشان دادن توانایی روش ترکیبی GRP، FMEA در محیط فازی نسبت به روش‌های GRA و سنتی می‌باشد،

جدول ۳. امتیاز دهی ریسک فاکتورها در روش سنتی (۳)

امتیاز	احتمال	شدت	قابلیت کشف
۱۰	فوق العاده زیاد (≤ 1 در ۲)	خطرناک بدون هشدار	تقریباً غیر قطعی
۹	خیلی زیاد (۱ در ۳)	خطرناک با هشدار	خیلی بعید
۸	نقص‌های تکراری (۱ در ۸)	شدید	بعید
۷	زیاد (۱ در ۲۰)	زیاد	خیلی کم
۶	نسبتاً زیاد (۱ در ۸۰)	قابل توجه	کم
۵	متوسط (۱ در ۴۰۰)	متوسط	متوسط
۴	نسبتاً کم (۱ در ۲۰۰۰)	کم	نسبتاً زیاد
۳	کم (۱ در ۱۵۰۰۰)	ناچیز	زیاد
۲	بعید (۱ در ۱۵۰۰۰۰)	خیلی ناچیز	خیلی زیاد
۱	تقریباً غیر ممکن (≥ 150000 در ۱۵۰۰۰۰)	هیچ	تقریباً قطعی

نظرات هر یک از اعضای تیم که در این مرحله در قالب اعداد فازی Z استخراج شده اند و در نهایت به عنوان ورودی ماتریس‌های W (ماتریس اوزان) و D (ماتریس ارزیابی گروهی حالت‌های شکست) قرار گرفتند.

لذا ابتدا از اعضای تیم خواسته شد تا نظرات خود را در مورد هر یک از حالت‌های شکست در مقابل ریسک فاکتورها به صورت سنتی (استفاده از مقیاس ۱۰ واحدی ارزیابی برای متغیرهای O, S و D) (۳) بیان کنند (جدول ۳).

۵. تبدیل عدد Z به عدد فازی معمولی

۳. محاسبه مقدار R.P.N برای ارزیابی به روش سنتی FMEA

قبل از انجام محاسبات بر روی عدد Z نیاز است تا به عدد فازی معمولی تبدیل شود. برای این منظور، ابتدا قسمت دوم عدد Z (قابلیت اطمینان) با استفاده از رابطه (۱) غیرفازی شده و به قسمت اول (محدودیت) اضافه شده و در نهایت از رابطه (۲) جهت تبدیل عدد نامنظم Z (محدودیت وزن دهی شده) به عدد فازی معمولی استفاده می‌شود (۱۸).

در این مرحله جهت تعیین میزان ریسک هر یک از حالات شکست، از عدد اولویت ریسک (R.P.N) استفاده گردید. عدد R.P.N حاصل ضرب سه ریسک فاکتور احتمال (O)، شدت (S) و قابلیت کشف (D) می‌باشد (R.P.N=O×S×D).

$$\tilde{x}_0(\tilde{A}) = \frac{w_{RL}^{O,S,D} + w_{RM}^{O,S,D} + w_{RU}^{O,S,D}}{3} \quad (1)$$

۴. تعریف اعداد Z برای ارزیابی به روش پیشنهادی و روش GRA

$$\tilde{\mu}'_z(x) = \tilde{\mu}'_A\left(\frac{x}{\sqrt{\alpha}}\right), x \in \sqrt{\alpha}X \quad (2)$$

در این مرحله، از اعداد فازی مثلثی (TFN) جهت بیان نظرات اعضای تیم متخصصین (DMs) در مورد اهمیت معیارها (ریسک فاکتورها) و ارزیابی گزینه‌ها (حالت‌های شکست) در مقابل معیارها و در قالب عدد Z = (A,B) استفاده شد (جدول ۴).

جدول ۴. اعداد Z مورد استفاده در ارزیابی حالت‌های شکست در مقابل ریسک فاکتورها

بخش قابلیت اطمینان (R)					بخش محدودیت (A)									
عدد فازی					عدد فازی			قابلیت تشخیص		شدت		احتمال وقوع		
								نماد	متغیر	نماد	متغیر زبانی	نماد	متغیر زبانی	نماد
0.1	0.1	0	VL	خیلی کم	1	1	0	AU	کاملاً غیر قابل	HNW	خطرناک، بدون	EH	فوق العاده	
0.3	0.2	0.1	L	کم	3	2	1	VR	خیلی بعید	HWW	خطرناک،	VH	خیلی زیاد	
0.5	0.4	0.2	ML	کم تا	4	3	2	R	بعید	E	شدید	RF	نقص‌های	
0.7	0.5	0.4	M	متوسط	5	4	3	VL	خیلی کم	MA	زیاد	H	زیاد	
0.8	0.7	0.5	MH	متوسط تا	6	5	4	L	کم	S	مهم	MH	نسبتاً زیاد	
1	0.8	0.7	H	زیاد	7	6	5	MO	متوسط	MO	متوسط	M	متوسط	
1	1	0.8	VH	خیلی زیاد	8	7	6	MH	نسبتاً زیاد	L	کم	RL	نسبتاً کم	
					9	8	7	H	زیاد	MIN	جزئی	L	کم	
					10	9	8	VH	خیلی زیاد	VM	خیلی جزئی	R	بعید	
					10	10	9	AC	تقریباً قطعی	N	بدون اثر	NI	تقریباً	

۸,۳. تعیین ماتریس‌های ارتباط خاکستری: ابتدا ضریب ارتباط خاکستری مثبت (γ_{ij}^+) بین X_{ij} و X_0^+ و ضریب ارتباط خاکستری منفی (γ_{ij}^-) بین X_{ij} و X_0^- به ترتیب، از طریق روابط (۴) و (۵) زیر محاسبه شدند:

$$\gamma_{ij}^+ = \frac{\min_{1 \leq i \leq m} \min_{1 \leq j \leq n} |x_{0j}^+ - x_{ij}| + \xi \max_{1 \leq i \leq m} \max_{1 \leq j \leq n} |x_{0j}^+ - x_{ij}|}{|x_{0j}^+ - x_{ij}| + \xi \max_{1 \leq i \leq m} \max_{1 \leq j \leq n} |x_{0j}^+ - x_{ij}|} \quad (4)$$

$$\gamma_{ij}^- = \frac{\min_{1 \leq i \leq m} \min_{1 \leq j \leq n} |x_{0j}^- - x_{ij}| + \xi \max_{1 \leq i \leq m} \max_{1 \leq j \leq n} |x_{0j}^- - x_{ij}|}{|x_{0j}^- - x_{ij}| + \xi \max_{1 \leq i \leq m} \max_{1 \leq j \leq n} |x_{0j}^- - x_{ij}|} \quad (5)$$

که در رابطه فوق ξ ضریب تمایز خاکستری بوده و برابر ۰/۵ در نظر گرفته شد. سپس با استفاده از γ_{ij}^+ و γ_{ij}^- ماتریس‌های ارتباط خاکستری به صورت زیر ترسیم شدند (رابطه (۶)):

$$Y^+ = \begin{bmatrix} \gamma_{11}^+ & \gamma_{12}^+ & \dots & \gamma_{1n}^+ \\ \gamma_{21}^+ & \gamma_{22}^+ & \dots & \gamma_{2n}^+ \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \gamma_{m1}^+ & \gamma_{m2}^+ & \dots & \gamma_{mn}^+ \end{bmatrix} \quad (6)$$

$$Y^- = \begin{bmatrix} \gamma_{11}^- & \gamma_{12}^- & \dots & \gamma_{1n}^- \\ \gamma_{21}^- & \gamma_{22}^- & \dots & \gamma_{2n}^- \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \gamma_{m1}^- & \gamma_{m2}^- & \dots & \gamma_{mn}^- \end{bmatrix}$$

که در رابطه (۶)، Y^+ و Y^- به ترتیب ماتریس‌های ارتباط خاکستری بین هر یک از حالات شکست و توالی‌های مرجع مثبت و منفی می‌باشند.

۸,۴. تشکیل ماتریس‌های ارتباط خاکستری وزن دار (WGRM): در این مرحله با استفاده از وزن‌های به‌دست آمده از هر یک از ریسک فاکتورها و ماتریس‌های ارتباط خاکستری، WGRM به صورت زیر به‌دست آمد (رابطه (۷)):

$$Y^{+w} = \begin{bmatrix} \bar{w}_1 \gamma_{11}^+ & \bar{w}_2 \gamma_{12}^+ & \dots & \bar{w}_n \gamma_{1n}^+ \\ \bar{w}_1 \gamma_{21}^+ & \bar{w}_2 \gamma_{22}^+ & \dots & \bar{w}_n \gamma_{2n}^+ \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \bar{w}_1 \gamma_{m1}^+ & \bar{w}_2 \gamma_{m2}^+ & \dots & \bar{w}_n \gamma_{mn}^+ \end{bmatrix} \quad (7)$$

$$Y^{-w} = \begin{bmatrix} \bar{w}_1 \gamma_{11}^- & \bar{w}_2 \gamma_{12}^- & \dots & \bar{w}_n \gamma_{1n}^- \\ \bar{w}_1 \gamma_{21}^- & \bar{w}_2 \gamma_{22}^- & \dots & \bar{w}_n \gamma_{2n}^- \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \bar{w}_1 \gamma_{m1}^- & \bar{w}_2 \gamma_{m2}^- & \dots & \bar{w}_n \gamma_{mn}^- \end{bmatrix}$$

در این مرحله جهت محاسبه وکتورهای ماتریس ارتباط خاکستری وزن دار (WGRM) در بخش ۵-۸ مورد استفاده قرار گرفتند.

۷. تبدیل امکان فازی به احتمال فازی

به دلیل این‌که نظرات ارایه شده توسط خبرگان در قالب اعداد فازی امکانی می‌باشند، جهت حصول اطمینان از سازگاری بین اعداد واقعی و امتیاز امکان فازی، نیاز است که ابتدا امکان فازی به احتمال فازی تبدیل گردد. بدین منظور از رابطه (۳) که توسط Onisawa (۲۴) ارایه شده است، استفاده گردید. در رابطه (۳)، FPS، امکان فازی و pr، احتمال فازی می‌باشد.

$$pr = \begin{cases} \frac{1}{10^k}, & FPS \neq 0 \\ 0, & FPS = 0 \end{cases} \quad (3)$$

$$K = \left[\frac{1 - FPS}{FPS} \right]^{1/3} * 2.301$$

۸. استفاده از روش تصویر ارتباط خاکستری (GRP)

جهت اولویت بندی گزینه‌ها (حالت‌های شکست)

۸,۱. تشکیل توالی مقایسه: توالی مقایسه در ارزیابی به روش FMEA در واقع همان ماتریس ارزیابی گروهی حالت‌های شکست می‌باشد که مجموع نظرات اعضای تیم در مورد حالت‌های شکست در مقابل ریسک فاکتورها می‌باشد.

۸,۲. تشکیل توالی مرجع: همان‌گونه که قبلاً

بیان شد، در این مطالعه بر خلاف GRA که از یک نقطه مرجع استفاده می‌کند، دو نقطه مرجع (گزینه ایده آل مثبت و گزینه ایده آل منفی) به کار گرفته شد. طبیعی است که توالی‌های مرجع دو نقطه‌ای برای ریسک فاکتورهای O، S و D به ترتیب برابر با $X_0^+ = (1, 1, \dots, 1)$ و $X_0^- = (10, 10, \dots, 10)$ می‌باشند.

گرفته و حالت‌های شکست بر اساس آن اولویت بندی شدند(رابطه ۹)).

$$RP_i = \frac{P_i^+}{P_i^+ + P_i^-} \quad (9)$$

یافته ها

پس از تشکیل تیم تصمیم گیری و تعیین ریسک فاکتورها و حالت‌های شکست توسط اعضای تیم، از آنها خواسته شد تا نظرات خود را در مورد اهمیت ریسک فاکتورها و حالت‌های شکست به دو صورت، یکی به صورت ارزیابی سنتی FMEA (استفاده از مقیاس ۱۰ واحدی) و دیگری در قالب عدد Z بیان کنند. در جدول ۵ حالت‌های شکست مربوط به جرثقیل‌های سقفی، به همراه علل و پیامد آن‌ها مشاهده می‌شود. حالت‌های شکست و علل و پیامد مربوط به

که در رابطه فوق \bar{w}_j وزن نرمال j آمین ریسک فاکتور می‌باشد.

۸،۵. محاسبه تصاویر ارتباط خاکستری (GRP):

در این مرحله GRPi آمین حالت شکست بر روی توالی مرجع مثبت x_0^+ و منفی x_0^- از رابطه زیر تعیین شد (رابطه ۸).

$$P_i^+ = \sum_{j=1}^n \left(\frac{\bar{w}_j^2}{\sqrt{\sum_{j=1}^n \bar{w}_j^2}} \times \gamma_{ij}^+ \right) \quad (8)$$

$$P_i^- = \sum_{j=1}^n \left(\frac{\bar{w}_j^2}{\sqrt{\sum_{j=1}^n \bar{w}_j^2}} \times \gamma_{ij}^- \right)$$

۸،۶. محاسبه تصویر خاکستری نسبی و اولویت بندی حالت‌های شکست: در مرحله نهایی نیز محاسبه تصویر نسبی (RP) از رابطه زیر صورت

جدول ۵. حالت‌های شکست و علل و پیامد مربوط به آن‌ها در ارزیابی ریسک جرثقیل سقفی

اجزاء جرثقیل	عنوان	علت نقص	پیامد
قسمت بالا کشنده (الکتروموتور)	FM1	جرثقیل توان کافی برای رساندن بار به سطح قابل قبول و یا بالا و پایین بردن بار به طور کامل را ندارد	آزاد شدن ناگهانی بار و سقوط
	FM2	سرعت بالا (باعث نوسان بار می‌شود)	نوسان بار و احتمال برخورد با افراد و تجهیزات مجاور
زنجیرها	FM3	استرس بیش از حد	پاره شدن زنجیر و سقوط بار و آسیب رسیدن به تجهیزات و اپراتور
	FM4	پوسیدگی زنجیر	پاره شدن زنجیر و سقوط بار و آسیب رسیدن به تجهیزات و اپراتور
	FM5	پیچ و مهره‌های شل	باز شدن تدریجی و رها شدن زنجیر از داخل هوک
چرخ و یا پولی‌ها	FM6	خمیدگی پولی‌ها	ممانعت از حرکت جرثقیل به صورت طولی و رها شدن مجموعه جرثقیل از داخل ریل
مجموعه قلاب	FM7	زنگ زدگی قلاب‌ها	شکستن قلاب‌ها و رها شدن بار
	FM8	شکستن مهره‌ها	رها شدن و سقوط بار
بخش‌های گردان	FM9	عدم تحمل وزن بار	رها شدن و سقوط بار
چرخ دنده‌ها	FM10	حرکت سخت در نتیجه پوسیدگی مواد	کاهش راندمان تولید و احتمال دست‌کاری توسط اپراتور فاقد صلاحیت
کشنده جرثقیل و موتور	FM11	در هم پیچیدگی کابل‌های برق	زخمی شدن کابل‌ها و سرایت جریان به داخل جرثقیل و احتمال برق گرفتگی
	FM12	نقص در ترمز	برخورد با پد انتهایی و خارج شدن جرثقیل از داخل ریل
منبع تامین برق	FM13	آسیب عایق‌ها	سرایت جریان به داخل جرثقیل و احتمال برق گرفتگی

جدول ۶. ارزیابی حالت‌های شکست در مقابل ریسک فاکتورها

حالت شکست	اعضا تیم	احتمال (O)						شدت (S)			قابلیت کشف (D)		
		عدد قطع		عدد قطع		عدد قطع		عدد قطع		عدد قطع		عدد قطع	
		Z	نرخ	Z	نرخ	Z	نرخ	Z	نرخ	Z	نرخ	Z	نرخ
FM1	DM1	H	RF	۸	VH	MIN	۸	H	R	۸	H	R	۸
	DM2	VH	H	۷	H	VM	۹	H	VL	۷	H	VL	۷
	DM3	H	H	۷	VH	MIN	۸	H	R	۸	H	R	۸
	DM4	VH	RF	۸	VH	L	۷	H	R	۸	H	R	۸
FM2	DM1	VH	R	۳	H	MIN	۸	H	AC	۱	H	AC	۱
	DM2	H	R	۳	VH	VM	۹	H	AC	۱	H	AC	۱
	DM3	VH	NI	۱	VH	VM	۹	H	AC	۱	H	AC	۱
	DM4	VH	R	۳	VH	MIN	۸	H	AC	۱	H	AC	۱
FM3	DM1	H	VH	۹	VH	VM	۹	H	R	۳	H	R	۳
	DM2	VH	VH	۹	VH	VM	۹	H	VL	۷	H	VL	۷
	DM3	VH	RF	۸	H	N	۱۰	H	VL	۷	H	VL	۷
	DM4	VH	RF	۸	VH	MIN	۸	H	L	۶	H	L	۶
FM4	DM1	VH	RF	۸	VH	N	۱۰	H	R	۳	H	R	۳
	DM2	VH	RF	۸	VH	VM	۹	H	VL	۷	H	VL	۷
	DM3	MH	VH	۹	H	MIN	۸	H	R	۳	H	R	۳
	DM4	H	RF	۸	H	VM	۹	H	R	۳	H	R	۳
FM5	DM1	H	M	۵	H	MIN	۸	H	AU	۱۰	H	AU	۱۰
	DM2	MH	MH	۶	VH	VM	۹	H	VR	۹	H	VR	۹
	DM3	VH	M	۵	VH	VM	۹	H	VR	۹	H	VR	۹
	DM4	VH	M	۵	VH	MIN	۸	H	AU	۱۰	H	AU	۱۰
FM6	DM1	MH	L	۳	VH	MO	۶	H	MO	۵	H	MO	۵
	DM2	VH	L	۳	VH	S	۵	H	MO	۵	H	MO	۵
	DM3	VH	L	۳	H	S	۵	H	MH	۴	H	MH	۴
	DM4	H	R	۳	VH	MO	۶	H	MO	۵	H	MO	۵
FM7	DM1	VH	M	۵	VH	S	۵	H	H	۳	H	H	۳
	DM2	VH	M	۵	H	MA	۴	H	H	۳	H	H	۳
	DM3	MH	RL	۴	H	S	۵	H	H	۳	H	H	۳
	DM4	VH	RL	۴	VH	S	۵	H	VH	۲	H	VH	۲

جدول ۷. وزن ریسک فاکتورها (O, S, D)

ریسک فاکتور	احتمال (O)	شدت (S)	قابلیت تشخیص (D)
وزن	۰/۳۲۲	۰/۴۵۵	۰/۲۲۲

آن‌ها با توجه به نظر اعضای تیم ارزیابی و منابع معتبر منتشر شده در این حوزه (۱۷) انتخاب گردیدند. هم‌چنین جدول ۶ ارزیابی اعضای تیم در مورد هر یک از حالت‌های شکست در مقابل ریسک فاکتورها را نشان می‌دهد.

جدول ۷، وزن سه ریسک فاکتور احتمال (O)، شدت (S) و قابلیت کشف (D) را نشان می‌دهد. علاوه بر این مقدار RPN و RPi برای حالت‌های شکست به صورت زیر محاسبه شد (جدول ۸).

نتایج حاصل از مقایسه ارزیابی به روش سنتی FMEA (محاسبه RPN)، روش تحلیل ارتباط خاکستری (GRA) و روش پیشنهادی در این مقاله (روش تصویر ارتباط خاکستری (GRP)) نیز در جدول ۹ نشان داده شده است.

بحث

مطالعات متعددی گواه بر محدودیت‌های روش FMEA سنتی در ارزیابی و اولویت بندی ریسک می‌باشند (۳-۱۰). همان‌طور که در بخش مقدمه ذکر

گردید، سه مشکل اساسی در ارزیابی ریسک به روش FMEA، به ترتیب شامل ۱- در نظر گرفتن وزن‌های یکسان برای هر یک از ریسک فاکتورها (شدت، احتمال و قابلیت شناسایی)، ۲- بیان امتیاز هر یک از حالت‌های نقص در مقابل ریسک فاکتورها به صورت عددی (بین ۱ تا ۱۰) و ۳- اولویت بندی ریسک‌ها بر اساس عدد R.P.N می‌باشد که در برخی از مواقع ممکن است این اعداد با هم یکسان بوده و یا در صورت داشتن فاصله کم از یک‌دیگر، اولویت بندی ریسک‌ها با مشکل مواجه شود. بدین منظور، در این مطالعه جهت برطرف نمودن محدودیت‌های روش FMEA در ارزیابی و اولویت بندی حالت‌های شکست، از تئوری فازی و خاکستری استفاده شد. جهت حذف مشکل یکسان بودن وزن‌های مربوط به ریسک فاکتورها در روش سنتی، از روش تجزیه و تحلیل سلسله مراتبی فازی استفاده شد. هم‌چنین جهت برطرف نمودن مشکل

جدول ۸. نتایج ارزیابی حالت‌های شکست به روش سنتی و پیشنهادی

حالت شکست	FM1	FM2	FM3	FM4	FM5	FM6	FM7	FM8	FM9	FM10	FM11	FM12	FM13
O	۸	۲	۹	۹	۶	۳	۵	۳	۳	۲	۴	۲	۳
S	۹	۹	۱۰	۱۰	۹	۶	۵	۵	۵	۳	۵	۳	۴
D	۸	۱	۸	۸	۱۰	۵	۳	۵	۳	۳	۲	۳	۳
RPN	۵۷۶	۱۸	۷۲۰	۷۲۰	۷۲۰	۹۰	۷۵	۷۵	۴۵	۱۸	۴۰	۱۸	۳۶
Rpi	۰,۳۰۵	۰,۴۳۸	۰,۲۷۵	۰,۲۸۳	۰,۳۱۴	۰,۴۸۲	۰,۴۹۱	۰,۵۰۵	۰,۵۲۶	۰,۶۱۷	۰,۵۱۳	۰,۶۰۳	۰,۵۷۷

جدول ۹. مقایسه نتایج ارزیابی ریسک جرثقیل‌های سقفی به روش سنتی، GRA و GRP

حالت شکست	روش سنتی (RPN)		روش تحلیل ارتباط خاکستری (GRA)		روش تصویر ارتباط خاکستری (GRP)	
	اولویت	RPN	اولویت	DR	اولویت	RPi
FM1	۲	۵۷۶	۲	۰,۳۸۱	۳	۰,۳۰۵
FM2	۹	۱۸	۹	۰,۷۲۶	۵	۰,۴۳۶
FM3	۱	۷۲۰	۱	۰,۳۶۲	۱	۰,۲۷۶
FM4	۱	۷۲۰	۱	۰,۳۶۲	۲	۰,۲۸۳
FM5	۳	۵۴۰	۳	۰,۳۸۹	۴	۰,۳۱۲
FM6	۴	۹۰	۴	۰,۵۶۵	۶	۰,۴۸
FM7	۵	۷۵	۵	۰,۵۸۴	۷	۰,۴۹۲
FM8	۵	۷۵	۵	۰,۵۸۴	۸	۰,۵۰۴
FM9	۶	۴۵	۶	۰,۶۳۸	۱۰	۰,۵۲۵
FM10	۹	۱۸	۹	۰,۷۳۴	۱۳	۰,۶۱۷
FM11	۷	۴۰	۷	۰,۶۴۹	۹	۰,۵۱۳
FM12	۹	۱۸	۹	۰,۷۳۴	۱۲	۰,۶۰۳
FM13	۸	۳۶	۸	۰,۶۶۲	۱۱	۰,۵۷۷

ریسک فاکتور احتمال به دلیل شیوع زیاد حوادث ناشی از جرثقیل‌ها اهمیت دوم ($W_0 = 0/322$) را به خود اختصاص داده است. کمیسیون ایمنی و بهداشت انگلیس (HSC) سایت‌های ساخت و ساز را با نرخ بروز دو حادثه در هفته و نرخ مرگ و میر ۶ حادثه به ازای ۱۰۰ هزار کارگر به عنوان یکی از حادثه خیزترین فعالیتهای صنعتی معرفی نموده است (۲۵). هم چنین به ازای ۴۶۲۴ حادثه گزارش شده در طی ۵ سال، ۸۶۱ حادثه در طی عملیات لیفت بار توسط جرثقیل‌ها رخ داده بودند، این در حالی است که جرثقیل‌ها تا حدود دو سوم از مرگ‌های ساخت و ساز و تعمیرات و نگهداری را به خود اختصاص داده‌اند (۲۶). هم چنین دلیل پایین بودن اهمیت ریسک فاکتور قابلیت

عدم قطعیت موجود در داده‌ها (نظرات متخصصین) از توابع عضویت فازی مثلی در قالب اعداد Z بهره گرفته شد. علاوه بر این جهت اولویت بندی حالت‌های شکست از روش تصویر ارتباط خاکستری (GRP) استفاده شد. جهت نشان دادن برتری روش ارایه شده نسبت به روش‌های موجود، حالت‌های شکست موجود در جرثقیل‌های سقفی توسط روش پیشنهاد شده، در این مقاله مورد بررسی قرار گرفتند.

یکی از دلایل بالا بودن مقدار اهمیت ریسک فاکتور شدت ($W_s = 0/455$) نسبت به ریسک فاکتورهای احتمال و قابلیت کشف در جدول ۷، بالا بودن وخامت صدمات وارده به پا و قسمت‌های پایینی بدن، در صورت سقوط بار می‌باشد. از سوی دیگر،

کشف ($W_D=0/222$) نسبت به دو ریسک فاکتور دیگر بر اساس نظر متخصصین، مجهز بودن این تجهیزات به وسایل شناسایی خطر و هم چنین بازدیدهای روزانه از وسایل لیفتینگ می باشد و به همین دلیل، فاکتور قابلیت کشف کمترین وزن را به خود اختصاص داده است. از طرفی دیگر، همان گونه که از جدول ۹ مشاهده می شود، رتبه بندی حالت های شکست با استفاده از روش سنتی و روش GRA تقریباً مشابه یکدیگر بوده و دارای اولویت بندی های یکسان برای برخی از حالت های شکست می باشند (بجز در مورد FM10 و FM12 که به ترتیب در روش سنتی اولویت نهم و در روش GRA دهم را به خود اختصاص داده اند). این در حالی است که در روش پیشنهادی در این تحقیق (GRP)، حالت های شکست، به دقت و با توجه به اهمیت ریسک فاکتورها و ارزیابی متخصصین از حالت های شکست، رتبه بندی شده اند و هر کدام دارای یک اولویت اختصاصی (بین ۱ الی ۱۳) می باشند. در روش پیشنهادی، تنها در صورتی دو حالت شکست رتبه بندی یکسان کسب می کنند که اهمیت ریسک فاکتورها با یکدیگر مساوی بوده و ارزیابی اعضای تیم از حالت های شکست دقیقاً با یکدیگر مشابه باشد، در غیر این صورت رتبه بندی ها یکسان نخواهند بود. علاوه بر این، حالت شکست FM3 (استرس بیش از حد) بدترین سناریو را به خود اختصاص داده است که پیامد آن پاره شدن زنجیر و سقوط بار و آسیب رسیدن به تجهیزات و اپراتور (مرگ) وی می باشد. بدیهی است که این سناریو بایستی اولین اولویت را به خود اختصاص دهد که این موضوع با نتایج به دست آمده در جدول ۹ مطابقت دارد. در این مورد، نتایج هر سه روش (روش سنتی، GRA و پیشنهادی) یکسان بوده و هر سه روش اولویت اول را به این حالت شکست اختصاص داده اند. دلیل آن هم این است که چهار

عضو تیم ارزیابی در روش ارزیابی سنتی برای FM3 برای ریسک فاکتورهای O، S و D به ترتیب اعداد (۹، ۸، ۸) برای احتمال وقوع، (۹، ۹، ۱۰، ۸) برای شدت و (۸، ۶، ۷، ۶) برای قابلیت شناسایی را بیان کرده اند و در نهایت عدد اولویت ریسک برابر ۷۲۰ ارزیابی شده است، نتایج ارزیابی به روش پیشنهادی نیز از این الگو تبعیت می کند، ولی در مورد سایر حالت های شکست نتایج ارزیابی با یکدیگر متفاوت می باشد. یک مورد جالب توجه در حالت های شکست، FM7 و FM8 می باشد. در این مورد اگر چه اعداد ارزیابی مربوط به ریسک فاکتورها برای FM7 و FM8 در روش سنتی به ترتیب برابر با ($O=3, S=5, D=5$) و ($O=5, S=5, D=3$) می باشد، لیکن اعداد RPN به دست آمده برای هر دو حالت شکست برابر با ۷۵ می باشد. این در حالی است که با توجه به نظر تیم متخصصین اهمیت هر سه ریسک فاکتور (O، S و D) یکسان نمی باشد. با توجه به این موضوع در روش پیشنهادی FM7 اولویت ۷ و FM8 اولویت ۸ را تعیین نموده است. علت این موضوع نیز بالا بودن نسبت اهمیت ریسک فاکتور احتمال ($W_O=0/322$) نسبت به قابلیت کشف ($W_D=0/222$) می باشد. مورد قابل توجه بعدی حالت های شکست، FM10، FM2 و FM12 می باشند. اگر چه RPN به دست آمده برای هر سه حالت شکست یکسان می باشد، لیکن عدد اختصاص داده شده به ریسک فاکتورها در هر سه مورد متفاوت می باشد. از آنجایی که این حالت های شکست در اولویت های آخر واقع شده اند و از اهمیت کمی برخوردار هستند، اگر این حالت برای اولویت های اول به وجود آید، روش سنتی FMEA قادر به تفکیک و اولویت بندی این گونه ریسک ها نمی باشد. همان گونه که در جدول ۹ مشاهده می شود FM10 و FM12 دارای اعداد ریسک فاکتور مشابه ($O=2, S=3, D=3$)

این در حالی است که به نظر خود زیاد هم مطمئن نمی‌باشد. ولی در مورد ریسک فاکتور شدت نظر خود را "شدید" اعلام نموده و اطمینان وی نسبت به این پاسخ بسیار بالاست. هم چنین در مورد ریسک فاکتور قابلیت کشف نیز نظر خود را "تقریباً قطعی" اعلام نموده و اطمینان خود را به این پاسخ بالا اظهار کرده است. پس از ارایه نظر فرد ارزیاب، با استفاده از روابط ۷ و ۸، عدد Z ، به عدد فازی معمولی تبدیل شده و در نهایت غیرفازی می‌شود. بنابراین، بر خلاف سایر روش‌های ارزیابی FMEA که توان مداخله عدم قطعیت نظرات در مورد ریسک فاکتورها و حالت‌های شکست را ندارند، استفاده از اعداد Z در این مطالعه، این مشکل را برطرف نموده است.

نتیجه گیری

در این مطالعه روشی پیشنهاد داده شد تا بتواند مشکلات موجود در FMEA سنتی را مرتفع نموده و یک توالی منطقی برای اولویت بندی ریسک ارایه نماید. از روش تجزیه و تحلیل سلسله مراتبی فازی جهت حذف مشکل یکسان بودن وزن‌های مربوط به ریسک فاکتورها در روش سنتی استفاده شد. جهت برطرف نمودن مشکل عدم قطعیت موجود در داده‌ها (نظرات متخصصین) از توابع عضویت فازی مثلثی در قالب اعداد Z استفاده شد. هم چنین، جهت اولویت بندی حالت‌های شکست از روش تصویر ارتباط خاکستری (GRP) استفاده گردید. به منظور نشان دادن برتری روش ارایه شده نسبت به روش‌های موجود، حالت‌های شکست موجود در جرثقیل‌های سقفی توسط روش پیشنهاد شده، در این مقاله مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج این مطالعه نشان دادند، روش پیشنهادی توانایی اولویت بندی ریسک‌ها و حذف محدودیت‌های ذکر شده در روش FMEA سنتی را دارا می‌باشد. به طور

می‌باشند، این در حالی است که FM2 که دارای عدد شدت ۹ ($S=9$) می‌باشد، نیز در روش سنتی دارای اولویتی مشابه با ریسک فاکتورهای FM10 و FM12 هستند، در حالی که دارای شدت بالایی می‌باشد. روش پیشنهادی، این مشکل را با در نظر گرفتن وزن‌های اختصاص داده شده به ریسک فاکتورها حل نموده و اولویت ۵ را به FM2 اختصاص داده است. در مورد FM10 و FM12 نیز با در نظر گرفتن مجموع فازی نظرات و هم چنین اختصاص عدد Z برای بیان نظرات، این دو حالت شکست از یک‌دیگر تفکیک داده شده و FM10 و FM12 به ترتیب اولویت‌های ۱۳ و ۱۲ را کسب کرده اند.

یکی دیگر از مزایای روش پیشنهادی در این مطالعه، استفاده از مجموعه‌های فازی برای حل مشکل عدم قطعیت موجود در نظرات می‌باشد. این مشکل توسط اعداد Z برطرف گردید. فرد ارزیاب بر اساس این اعداد، نظر خود را در مورد اهمیت ریسک فاکتورها و هم چنین مقایسه حالت‌های شکست در مقابل ریسک فاکتورها با استفاده از اصطلاحات کلامی (و نه به صورت اعداد قطعی) بیان می‌کند. از آنجایی که افراد، استفاده از این اصطلاحات را نسبت به اعداد قطعی ترجیح می‌دهند، لذا استفاده از عدد Z ، ضمن ایجاد سهولت در استخراج نظر متخصصین، با استفاده از توابع عضویت فازی، خطای موجود در بیان نظرات را به حداقل رسانده و میانگین فازی نظرات را مبنای ارزیابی قرار می‌دهد. به عنوان مثال در مورد FM11 (در هم پیچیدگی کابل‌های برق)، عضو پنجم تیم ارزیابی برای ریسک فاکتورهای S ، O و D به ترتیب $Z_O = (L, MH)$ ، $Z_S = (S, VH)$ و $Z_D = (AC, H)$ را ارایه داده است، به این معنا که احتمال بروز FM11 از نظر وی پایین می‌باشد ولی از لحاظ اطمینان به این اظهار نظر، نظر خود را تا "حدود متوسط" می‌داند، و

- در نظر گرفتن گزینه‌های ایده ال برای معیارهای مثبت (D) و منفی (S و O)

تشکر و قدردانی

نویسندگان این مقاله کمال تشکر و قدردانی را از راهنمایی‌های اساتید گروه بهداشت حرفه‌ای دانشگاه علوم پزشکی تهران دارند.

کلی، نقاط قوت این مطالعه در مقابل سایر روش‌های ارائه شده را می‌توان به صورت زیر بیان نمود:

- اختصاص وزن‌های مختلف به ریسک فاکتورها (O،S،D) از طریق روش تجزیه و تحلیل سلسله مراتبی فازی
- لحاظ نمودن مشکل عدم قطعیت در داده‌ها از طریق تئوری فازی (استفاده از عدد Z)

REFERENCES

- Bowles JB, Peláez CE. Fuzzy logic prioritization of failures in a system failure mode, effects and criticality analysis. *Reliability Engineering & System Safety*. 1995;50(2):203-13.
- Stamatis DH. Failure mode and effect analysis: FMEA from theory to execution: ASQ Quality Press; 2003.
- Liu H-C, Liu L, Liu N. Risk evaluation approaches in failure mode and effects analysis: A literature review. *Expert systems with applications*. 2013;40(2):828-38.
- Chanamool N, Naenna T. Fuzzy FMEA application to improve decision-making process in an emergency department. *Applied Soft Computing*. 2016;43:441-53.
- Zhang X, Jin F, Liu P. A grey relational projection method for multi-attribute decision making based on intuitionistic trapezoidal fuzzy number. *Applied Mathematical Modelling*. 2013;37(5):3467-77.
- Liu H-C, Liu L, Liu N, Mao L-X. Risk evaluation in failure mode and effects analysis with extended VIKOR method under fuzzy environment. *Expert Systems with Applications*. 2012;39(17):12926-34.
- Kutlu AC, Ekmekçioğlu M. Fuzzy failure modes and effects analysis by using fuzzy TOPSIS-based fuzzy AHP. *Expert Systems with Applications*. 2012;39(1):61-7.
- Yang J, Huang H-Z, He L-P, Zhu S-P, Wen D. Risk evaluation in failure mode and effects analysis of aircraft turbine rotor blades using Dempster-Shafer evidence theory under uncertainty. *Engineering Failure Analysis*. 2011;18(8):2084-92.
- Wang Y-M, Chin K-S, Poon GKK, Yang J-B. Risk evaluation in failure mode and effects analysis using fuzzy weighted geometric mean. *Expert systems with applications*. 2009;36(2):1195-207.
- Braglia M, Frosolini M, Montanari R. Fuzzy criticality assessment model for failure modes and effects analysis. *International Journal of Quality & Reliability Management*. 2003;20(4):503-24.
- Chang D-S, Paul Sun K-L. Applying DEA to enhance assessment capability of FMEA. *International Journal of Quality & Reliability Management*. 2009;26(6):629-43.
- Zadeh LA. A note on Z-numbers. *Information Sciences*. 2011;181(14):2923-32.
- Tavana M, Zareinejad M, Di Caprio D, Kaviani MA. An integrated intuitionistic fuzzy AHP and SWOT method for outsourcing reverse logistics. *Applied Soft Computing*. 2016;40:544-57.
- Julong D. Introduction to grey system theory. *The Journal of grey system*. 1989;1(1):1-24.
- Zheng G, Jing Y, Huang H, Gao Y. Application of improved grey relational projection method to evaluate sustainable building envelope performance. *Applied Energy*. 2010;87(2):710-20.
- Press D. Guidelines for Failure Mode and Effects

- Analysis (FMEA), for Automotive, Aerospace, and General Manufacturing Industries: CRC Press; 2003.
17. Mandal S, Maiti J. Risk analysis using FMEA: Fuzzy similarity value and possibility theory based approach. *Expert Systems with Applications*. 2014;41(7):3527-37.
 18. Mirza S, Omidvari M, Lavasani SMRM. The application of Fuzzy logic to determine the failure probability in Fault Tree Risk Analysis. *Safety promotion and injury prevention (Tehran)*. 2014;2(2):113-23.
 19. Renjith V, Madhu G, Nayagam VLG, Bhasi A. Two-dimensional fuzzy fault tree analysis for chlorine release from a chlor-alkali industry using expert elicitation. *Journal of hazardous materials*. 2010;183(1):103-10.
 20. Ramzali N, Lavasani MRM, Ghodousi J. Safety barriers analysis of offshore drilling system by employing Fuzzy Event Tree Analysis. *Safety science*. 2015;78:49-59.
 21. Lavasani SM, Ramzali N, Sabzalipour F, Akyuz E. Utilisation of Fuzzy Fault Tree Analysis (FFTA) for quantified risk analysis of leakage in abandoned oil and natural-gas wells. *Ocean Engineering*. 2015;108:729-37.
 22. Shi L, Shuai J, Xu K. Fuzzy fault tree assessment based on improved AHP for fire and explosion accidents for steel oil storage tanks. *Journal of hazardous materials*. 2014;278:529-38.
 23. Keprate A, Ratnayake RC. Enhancing offshore process safety by selecting fatigue critical piping locations for inspection using Fuzzy-AHP based approach. *Process Safety and Environmental Protection*. 2016;102:71-84.
 24. Onisawa T. An approach to human reliability in man-machine systems using error possibility. *Fuzzy sets and Systems*. 1988;27(2):87-103.
 25. Sertyesilisik B, Tunstall A, McLoughlin J. An investigation of lifting operations on UK construction sites. *Safety science*. 2010;48(1):72-9.

Risk assessment using FMEA method and on the basis of MCDM, fuzzy logic and grey theory: A case study of overhead cranes

Mohsen Omidvar^{1*}, Fereshteh Nirumand²

¹ Department of Occupational Health Engineering, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

² M.Sc., Department of Pollution Control, School of Environmental Engineering, Ghalat Ghaem Branch, Applied Sciences and Technology University, Tehran, Iran

Abstract

Introduction: FMEA method is one of the most used techniques in risk assessment and prioritization. But, due to several reasons, its application has been limited to the real-world settings. The aim of this study was to deal with these restrictions using the combined fuzzy (in terms of the Z-numbers) and grey (in terms of the grey relational analysis) theories.

Material and Method: The current study is an analytical cross-sectional survey that was performed to prioritize the failure modes of the overhead cranes. Initially, an FMEA team including 4 specialists was established. Then, the opinions of the team members were gathered in terms of the Z-numbers and the weights of the risk factors (O, S, and D) were determined using the fuzzy AHP method. Finally, the failure modes were prioritized using the GRP method.

Result: From 13 cases of the identified failure modes, the conventional FMEA was assigned equal priority to the 7 cases and as a result 9 risk priorities were determined. But, in the proposed method, because of the elimination of the restrictions of conventional FMEA, 13 risk priorities were assigned to the failure modes.

Conclusion: Relying upon the fuzzy AHP, Z-numbers and GRP method, the proposed method dealt with the equal weights of the risk factors, fuzziness of the data (expert's judgments) and the prioritization of the failure modes. The proposed method has more capabilities in relation to the conventional FMEA for prioritization of the failure modes.

Key words: FMEA, Z Numbers, AHP, GRP, Fuzzy Theory

* Corresponding Author Email: m-omidvar@razi.tums.ac.ir